

เราหลงลืม อะไรบางอย่าง

เราหลงลืมอะไรบางอย่าง ผลงานเขียนของ
วัชระ สัจจะสารสิน เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้น ๑๒ เรื่อง
ที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่ง
อาเซียน (ซีไรต์) ประจำปี ๒๕๕๑ โดยหนังสือรวม
เรื่องสั้นนี้ผู้เขียนได้สะท้อนภาพชีวิตสังคมอย่างชัดเจน
ตีแผ่ด้านมืดของสังคมไทยที่มีอยู่จริง โดยนำเสนอ
มุมมองของสังคมที่หลงไปตามกระแสนิยม ถูก
เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าครอบงำ จนลืมนึกไปว่ามนุษย์อยู่
ร่วมสังคมเดียวกัน ลืมความมีน้ำใจต่อกัน

ผู้เขียน : วัชระ สัจจะสารสิน

สำนักพิมพ์: นาคกร พิมพ์ครั้งที่ ๑๕

จำนวน ๒๔๐ หน้า ราคา ๑๖๐ บาท

๖๖

**...เขาเริ่มคลำทางเจอและ
สามารถวางขอบข่ายของเนื้อหา
โดยรวม จากนั้นก็ตะลุยอ่าน
กฤษฎีกาการปฏิวัติอย่างบ้าคลั่ง ...
เขาสนุกกับมันจริง ๆ ...สนุก**

จนลืมวันเวลา

(วัชระ สัจจะสารสิน, ๒๕๕๖ : ๑๘)

๑๑

ผู้เขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ ผ่านภาษาที่เข้าใจง่าย
นำเสนอเนื้อหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทยที่อยู่ในชีวิต
ประจำวัน แต่เราอาจมองข้ามคิดว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ มีการ
สอดแทรกทัศนคติและความคิดในการนำเสนอ โดยการหยิบ
ยกความคิดและความเชื่อของแต่ละครมาเป็นตัวดำเนินเรื่อง
ให้ผู้อ่านเข้าถึงความคิดของแต่ละครว่ามีความคิดที่แตกต่าง
กันอย่างไรในสังคมที่เปลี่ยนไป ซึ่งนำเสนอได้อย่างลึกซึ้ง รวม
ไปถึงพฤติกรรมตลอดจนความคิด ความเชื่อของชาวบ้าน
และทำให้เกิดการตั้งคำถามกับปัญหาว่าทำไม มีการ
เปรียบเทียบให้เห็นภาพทำให้เรื่องราวน่าติดตาม และจบ
เรื่องแบบปลายเปิดให้ได้ติดตาม

เราหลงลืมอะไรบางอย่าง สะท้อนภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้อ่านได้ฉุ่กคิดได้ว่า **อะไร** ที่เราหลงลืมอะไรไป ? เราควรอยู่กับความคิดเดิมในอดีตหรือว่ามีสติกับปัจจุบันกัน

"...ก่อนออกจากบ้าน ลูกเป็นต้องสั่งให้เขาซื้อไก่ทอดยี่ห้อนี้ไปฝาก...เขาเลยซื้อไก่ทอดของป้าเอมไปให้ โดยคิดว่ามันก็เป็นไก่ทอดเหมือนกัน ลูกสาวกลับปฏิเสธ...เขารู้สึกว่าลูกฉลาดกว่าเขา เขาไม่เข้าใจเอาเสียเลยกับสิ่งที่ลูกอธิบาย ปรากฏความจริงวันหลังจากนั้นน้อยว่า แกเอาไก่ทอดที่เขาซื้อมาโยนให้ไว้ต่างหมาข้างบ้านกิน"

(วัชร สัจจะสารสิน, ๒๕๕๖: ๑๓๘)

เห็นว่ามนุษย์ติดอยู่กับกระแสบริโภคนิยม จนลืมนิดไปว่าสิ่งอื่นก็สามารถทดแทนได้เหมือนกัน มองข้ามคุณค่าสิ่งนั้นเพียงเพราะมันไม่ต้องเป็นสิ่งที่ตนต้องการ

เราหลงลืมอะไรบางอย่าง สื่อถึงความหลงลืมของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่เรื่องของตนเอง คนรอบข้าง หรือแม้กระทั่งสังคม สิ่งที่ครอบงำให้มนุษย์หลงลืมนั้นมีทั้งความลุ่มหลง ความเห็นแก่ตัว ความประมาท ความเชื่อที่ถูกสะสมมาตั้งแต่โบราณ ความผิดพลาดจากอดีต กระแสนิยม จนทำให้มนุษย์ลืมนึกถึงความผิดพลาดข้อดี ลืมนึกถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม ลืมนึกถึงความเท่าเทียมกันของมนุษย์

กล่าวได้ว่ารวมเรื่องสั้น เราหลงลืมอะไรบางอย่าง เป็นหนังสือที่มีความโดดเด่นด้านกลวิธีการเล่าเรื่อง คือตั้งคำถามกับปัญหาในเชิงเปรียบเทียบ โดยการเขียนสะท้อนภาพชีวิตและสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านตีความบทสรุปของแต่ละเรื่องได้อย่างหลากหลาย ไม่เป็นการตัดสินจบเรื่องแบบปลายปิดให้ผู้อ่านเชื่อตามบทสรุปของผู้เขียน

หนังสือ เราหลงลืมอะไรบางอย่าง ถือเป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นที่ดีเล่มหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงความการเปลี่ยนแปลงของสังคม ได้เข้าใจได้ข้อคิดและแง่มุมต่าง ๆ ในการทำความเข้าใจกับความหลากหลายในสังคมมากขึ้นและรู้จักการปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

